

сѣще-то врѣме съ Германіѣ иго-то на суевѣріе-то. Въ приуготовленіе за това нѣмаше недостаткъ. Въ Болоніѣ на прим. число-то на Протестанты-тѣ бѣше значително. *Буцеръ* въ едно писмо кое-то имъ написа въ 1541 год. желае на тѣхъ успѣха имъ и умножаваніе-то на число-то имъ; и *Алтиери* въ 1545 год. писá едно писмо на единъ пріятель въ Германіѣ, че единъ благороденъ въ тойзи градъ е готовъ да запише 6000 войскары за Евангелическѣ-тѣ партіѣ ако ся види нужно да идѣтъ на бой съ Папа-та. Въ Имољ проповѣдваше въ единъ день Обзерватинскій монахъ като казваше на народа; че трѣбва да спечялятъ небе-то съ правеніе на добры дѣла. Едно момче кое-то слушаше, това извика: «Това е едно Богохуленіе! зацо-то Библия-та ни казва, че Исусъ Христосъ придобы небе-то съ страданіе-то и смърть-тѣ си, и ни го дава безъ заслугъ чрѣзь благодать.» Слѣдъ това ся пороуди едно прѣпираніе между момче-то и проповѣдникъ-тѣ. Монахъ-тѣ раздраженъ отъ младый-тѣ си противникъ и благопріятно-то пріятіе, кое-то послѣдуваше него-вы-тѣ думы, извика: «Махни ся, младый бездѣлниче! ты едвамъ си излѣзнулъ отъ люлкѣ-тѣ и прѣдприемашъ да разсѣждавашъ върху духовны нѣща, кои-то най-учены-тѣ мѣжіе не могатъ да тълкувать!» Младежь-тѣ възрази: «Не сте ли чели нѣкога думы-тѣ: изъ уста-та на малкы и на цицѣ дѣца приготвилъ си хвалѣ?» Разгнѣвенъ остави проповѣдникъ-тѣ Амвона, като изражаваше угрозяваніе срѣщо момче-то, кое-то тутакси хвър-